

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apotheca Spiritvalivm Pharmacorvm Contra Lvem
Contagiosam Aliosqve Morbos**

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Quarto decimo Kalend. Decemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Quarto decimo Kalend. Decemb.

18
Nouembris.

Antiochiæ sancti Thomæ monachi, quem Antiocheni, ob pestem eius precibus sedatam, solennitate annua coluerunt.

Vide cap.
43. Apoth.
spirit. fol.
220.

Vbi estis sacrorum festorum in gratiarum actionem institutorum impij calumniatores? Nouitia ergo sunt quæ hodie per totum orbem Christianum, pro huiusmodi beneficijs, à fidelium turbis celebrantur, cum iam ante mille annos, religiosè admodum fuerint frequentata?

Immò nonne in ipsa sacra scriptura, ad quam semper configutis, & extra quam nihil vobis purum putum est, exempla habetis plurima? Holofernem cepit laqueo oculorum suorum, & percussit eum *Judith 9.* labijs charitatis suæ, caput abscidit, & Bethuliam ab hoste liberauit, *Judith 16.* fortissima vidua *Judith.* Et ecce dies victoria huius festivitatis, ab Hebreis in numero sanctorum dierum accipitur, & colitur a Iudeis ex illo tempore usque in præsentem diem, ut inquit scriptura. A præparata & iam cœruebus imminente nece, Regina *Esther*, *Judæos* suos liberauerat: & in gratiarum actionem, hanc diem cum anniversario gudio solenniter celebrandam, publico decreto sanciuerunt. Et quid ni idem faciant Catholici in gratuitam memoriam beneficiorum, quæ à sanctis Dei amicis acceperunt. Abi calumnia, & obmutesce, aut rumpere.

Daphne vero, in qua hic sanctus Confessor mortuus & sepultus primò fuit, locus erat in suburbio Antiocheno positus, cultu Apollinis celeberrimus: quem vt superstitione Gentilium, & intemperantium hominum contumelia purgaret *Constantinus Magnus*, translulit eò reliquias Babylone Martiris olim Episcopi Antiocheni, in delubri loco Ecclesiam ædificans. Ex quo tempore dæmonium illud, nullum oraculum reddidit, quod Martyr, cuius corpus in proximo erat repositum, impedimento esset quo minus istud, vt solebat præstaret. Aut aliter atque olim in conspectu Arcæ fœderis, idolum *Dagon* in terram proruebat. *Ioannes Moschus* in *Prato Spirituali* c. 88. scribit quodcum corpus S. Thomæ ex *Daphne* translatum esset *Antiochiam*, & ibidem sepultum; breue Oratorium super illud fu-

L

erit

erit extructum. Vbi nota antiquam Ecclesiaz consuetudinem; solebant enim fideles super sanctorum, maximè vero Martyrum corpora, altare seu Oratorium construere, ut tam sacro loco honorarent Martyres, ipsorumque corpora essent orantibus excitamentum devotionis & virtutis, atque per eosdem eorum preces ad Deum offerrentur. Dicebaturque illud altare seu oratorium, Memoria, sepulchru, Martyrium sive Confessio eius, qui ibidem erat sepultus. Atque hinc intelligimus quod toties in vitis sanctorum legimus: Hic Sanctus sepultus est in Confessione S. Laurentij, S. Susanne &c. nam, in Confessione, idem est quod in sepulchro seu crypta. Neque enim totum templum vocabatur Confessio, sed Martyrium ita in Concil. Calchedon. Ecclesia S. Euphemiz, vocatur Martyrium. In cryptis namque sepeliebantur Martyres, (atque inde Romæ tot passim in templis conspiciuntur cryptæ seu facella subterranea) supra quas deinde ædificabant altare & templum: prout Antiochiæ supra corpus S. Thomæ in cœmterio sepultum, Oratorium ædificatum fuit, id est Cappella. Veteres siquidem ea loca quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere consueuerunt: antiquiores vero constat ea appellasse Cubicula, secundum ea quæ Saluator noster dicit: *Intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora Patrem tuum.* Sicque intelligas quod habet liber de Rom. Pontif. in Marcellino: Hic sepultus est in cœmterio Priscillæ in Cubiculo claro. Eodemque sensu à Cubiculo, diciti sunt Cubicularij, quos nos Cappellanos hodie vocamus. Plura vide apud Baron. in notis ad Martyrol. diuersis locis.

Matth. 6. de piet. c. 73. Occasione autem huius Thomæ, scito Lector, Joannem Molanum reprehendere eos, qui vbi aliquem notare volunt tarditatis in credendo, irreuerenter & contemptibiliter, inquit, dicere solent,

Tu es de progenie S. Thomæ. cum in omni honore habendi sine Apostoli, tamquam patres, columnæ & fundamenta orbis terrarum;

& dum præcipuos Apostolos cecidisse legimus, cogitandum est Dominum id permisisse ad nostram instructionem. Vnde Gregorius: Homil. 26. Plus nobis Thomæ infidelitas ad fidem, quam fides credentium discipulorum profuit: quia dum ille palpando ad fidem reducitur, nostra mens omni dubitatione postposita, in fide solidatur.

Vndecimo